

Valkoinen joulusukka

Chakell luuli, ettei hänen veljensä koskaan muuttuisi.

Chakell Wardleigh Herbert
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Chakell nauroi siskonsa hassuille kuville. Oli jouluaatto, ja hän pelasi perheensä kanssa piirtämispeliä takan ääressä.

Jouluaatto oli Chakellin mielestä koko vuoden paras päivä. Hän tunsi olonsa mukavaksi ja onnelliseksi kaikkien herkkujen ja kikattelujen jälkeen. Hän ei halunnut sen päättyvän!

"No niin", äiti sanoi. "Nyt on valkoisen joulusukan aika!"

Chakell virnisti. Jouluaatto oli hänen lempipäivänsä, ja *tämä* oli yksi hänen lempiperinteistään.

Siellä, missä hän asui, ihmiset ripustivat jouluna takan reunukselle suuret, hienot joulusukat. Jouluaattona ne olivat täynnä herkkuja! Mutta tämä sukka oli aivan erityinen. Chakell ja hänen perheensä täyttäsivät sen lahjoilla Jeesukselle.

Äiti otti esiin kauniin valkoisen joulusukan, jossa oli kultainen reunus. Sitten hän ojensi jokaiselle pienen paperilapun ja lyijykynän. "Kirjoita yksi asia, jonka haluat luvata Jeesukselle ensi vuonna", hän sanoi.

"Sitten panemme ne joulusukkaan ja luemme ne ensi vuonna jouluaattona", isä lisäsi. "Mutta

luetaanpa ensiksi lupauksemme viime vuodelta."

Hän pani kätensä joulusukkaan ja nosti esiin pienet paperiliuskat edelliseltä vuodelta. Hän jakoi ne, ja Chakell luki hiljaa omansa: "Autan enemmän kotona." Hän arveli pärjänneensä siinä melko hyvin tänä vuonna. Mutta mitä hän kirjoittaisi tällä kertaa?

"Minä tiedän, mitä kirjoitan!" hänen siskonsa sanoi iloisena.

Chakell mietti, mitä hän voisi antaa Jeesukselle. Mitä hän voisi tehdä paremmin ensi vuonna ollakseen enemmän Hänen kaltaisensa? Mitä Jeesus haluaisi hänen tekevän?

Silloin hän näki isoveljensä Braedenin kirjoittavan jotakin paperilapulleen.

Chakell kurtisti kulmiaan. Hän ei nähnyt, mitä Braeden kirjoitti, mutta oli varma, ettei se ollut mitään, mitä veli *todella* tekisi.

Braeden kiusasi Chakellia paljon, eivätkä he olleet olleet kovinkaan ystävällisiä toisilleen tänä vuonna. Hän rakasti isoveljeään, mutta ei uskonut, että veli ikinä yrittäisi olla enemmän Jeesuksen kaltainen.

Miksi hän on minulle niin ilkeä? Chakell ajatteli.

Hän katsoi, kun veli taitteli paperinsa ja laittoi sen valkoiseen joulusukkaan.

Braeden näki hänen tuijottavan ja hymyili. "Ei saa katsoa", veli sanoi.

Chakell katsoi taas paperiaan ja kirjoitti: "Yritän tänä vuonna olla ystävällinen jokaiselle." Sitten hänkin laittoi paperinsa joulusukkaan.

Pian oli aika mennä nukkumaan. Mutta Chakell ei voinut lakata ajattelemasta sitä, mitä Braeden oli kirjoittanut. Kukaan ei olisi saanut lukea kenenkään muun lupausta Jeesukselle, mutta hän halusi *todella* tietää!

Kun muut valmistautuivat menemään vuoteeseen, Chakell hiipi valkoisen joulusukan luo. Hän löysi Braedenin paperilapun ja avasi sen.

"Lupaam olla tänä vuonna ystävällisempi Chakellille", siinä luki.

Hän ei ollut uskoa silmiään. Oliko Braeden todella kirjoittanut sen? Chakell tunsi silmiensä kostuvan ja työnsi paperin varovasti takaisin joulusukkaan.

Äiti sanoi aina, että usko Jeesukseen Kristukseen voisi auttaa ketä tahansa muuttamaan ja tulemaan enemmän Hänen kaltaisekseen. Ehkä äiti oli oikeassa. Ehkä Jeesus voisi todella auttaa Braedenia ja häntä itseään olemaan ystävällisempiä toisiaan kohtaan.

Kun Chakell seuraavana aamuna istuutui aamiaiselle, hänen sisällään oli yhä lämmin tunne. Heti kun Braeden tuli alas portaita, Chakell halasi häntä oikein lujasti.

Braeden katsoi häntä silmät suurina. "Hei, mitä tämä tarkoittaa?"

"Halusin vain halata sinua", Chakell sanoi. "Hyvää joulua!"

Braeden virnisti ja halasi häntä. "Hyvää joulua." ●

KUVITUS KEVIN FALES